

8. gr. orðist svo:

Úthlutun til hvers manns skal mánaðarlega vera sem hér segir: 250 g brennt eða 300 g óbrennt kaffi, 1700 g sykur og 5500 g kornvörur, en til þeirra teljast þær kornvörur, sem samkvæmt 1. gr. er óheimilt að selja án matvæloseðla.

Hveitibrauð og rúgbrauð skal selja gegn afhendingu kornvöruseðla, þannig að fyrir 250 g af hveitibrauði komi 200 g af kornvörum og fyrir 750 g af rúgbrauði komi 500 g af kornvörum.

Matvæloseðlunum skal skipt í reiti eftir því, sem skömmtunarskrifstofa ríkisins telur bezt henta. Má klippa seðlana í sundur, og skal reitunum skilað jafnóðum og afhending vöru fer fram, en stofninn skal geyma þar til næst er úthlutað matvæloseðlum. Skal stofninum þá framvísað og verða nýir matvæloseðlar aðeins afhentir gegn eldri stofni, sem áritaður sé með fullu nafni og heimili eiganda.

4. gr.

9. gr. reglugerðarinnar falli niður, og breytist greinatalan samkvæmt því.

5. gr.

Í stað orðanna „750 g af rúgbrauði“ í 2. málsgrein 10. gr., sem verður 9. gr., komi: 500 g kornvörur.

6. gr.

Aftan við orðin „mánuður sá“ í 1. málsgr. 11. gr. komi: mánuðir þeir.

7. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Í ríkisstjórn Íslands, 6. maí 1940.

Eysteinn Jónsson.

Ólafur Thors. Jakob Möller.

Hermann Jónasson. Stefán Jóh. Stefánsson.

Staðfesting ráðuneytis Íslands á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð systkinanna Guðrúnar Þorvaldsdóttur og Alberts Þorvaldssonar, útgefin á venjulegan hátt af dóms- og kirkjumálaráðherra 18. maí 1940.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð systkinanna Guðrúnar Þorvaldsdóttur og Alberts Þorvaldssonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Minningarsjóður systkinanna Guðrúnar Þorvaldsdóttur og Alberts Þorvaldssonar frá Ólafsfirði“.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af hjónunum Elínu Þorsteinsdóttur og Þorvaldi Friðfinnssyni, til minningar um látin börn þeirra, einkadóttur, Guðrúnu, sem andaðist

árið 1935, þá 22 ára að aldri, og einkason, Albert, sem druknaði í Ólafsfirði 17. marz 84
1936, þá 25 ára að aldri. 18. maí

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla og halda við slysavörnum og annari hjálparstarfsemi á sjó, einkum og sérstaklega á fiskimiðum úti fyrir Siglufirði, Ólafsfirði og Eyjafirði.

4. gr.

Sjóðurinn, sem gert er ráð fyrir að í árslok 1940 verði eigi minni en 25000 kr., skal jafnan vera undir umsjá og varðveislu Slysavarnafélags Íslands (sjódeild), enda verður sjóðurinn afhentur stjórn Slysavarnafélagsins um næstkomandi áramót. Stjórn Slysavarnafélagsins ber að sjá um að sjóðurinn verði geymdur og ávaxtaður á sem tryggastan hátt og jafnframt að hann gefi sem bestan arð, þó svo, að höfuðstóllinn sé aldrei lagður í neina áhættu. Stjórn Slysavarnafélagsins annast allar útborganir úr sjóðnum, sér um fjárreiður hans og gerir reikningsskil fyrir honum. Af gefendunum er lögð mikil áherzla á, að sjóðurinn verði aldrei, fyrr eða síðar, notaður á annan hátt en skipulagsskrá þessi mælir fyrir um.

5. gr.

Vextir skulu lagðir óskertir við höfuðstóllinn þangað til sjóðurinn, að viðbættum vöxtum, er orðinn fullar 50000 kr. Þegar sjóðurinn hefir náð þeirri fjárhæð, má verja árlegum vöxtum af honum til þess að styrkja rekstur björgunarskips, er sé í eign Slysavarnafélags Íslands, en notað fyrst og fremst til slysavarna fyrir Norðurlandi, sbr. 3. gr. Leigu- eða ígripaskip má ekki styrkja. Hinsvegar má styrkja rekstur björgunarskips þótt það að einhverju leyti sé notað til fiski- eða hafrannsóknna, en ekki, ef það er notað til landhelgisgæzlu, sem stofnendur telja að ríkið sjálft eigi að annast.

6. gr.

Nú er slíkt björgunarskip, sem um ræðir í 5. gr., ekki til í eigu Slysavarnafélagsins, þegar sjóðurinn hefir náð hinu tilskilda lágmarki, og er þá óheimilt að nota hinar árlegu vaxtatekjur til reksturs annars björgunarskips. Hinsvegar skal þá heimilt að nota $\frac{4}{5}$ hluta af höfuðstól sjóðsins til þess að byggja vandað björgunar- og rannsóknaskip, sem má ekki notast til landhelgisgæzlu. Er ætlast til að það skip verði notað til slysavarna og hafrannsóknna fyrir norðurlandi á sumrin og haustin og aðra tíma, sem sérstök þörf þætti fyrir það norðanlands, en sé þess ekki sérstök þörf þar, má nota það í samskonar augnamiði annarsstaðar á landinu, t. d. á vetrarvertíð í Faxaflóa. Verði slíku skipi komið upp, skal nafn þess vera Albert Þorvaldsson, til minningar um hinn látna son sjóðstofnendanna.

7. gr.

Fari svo, að $\frac{4}{5}$ hlutar sjóðsins, samkvæmt ákvæðum síðustu greinar, yrðu notaðir til að koma upp björgunarskipi og innstæða sjóðsins þannig lækkuð niður í ca. 10000 kr., skulu þær eftirstöðvar sjóðsins ávaxtast á sama hátt og hér að framan er mælt fyrir um, þangað til sjóðurinn aftur er orðinn 50000 kr. Eftir það má nota árlega vexti sjóðsins til að styrkja rekstur björgunarskipsins, enda sé það notað svo sem að framan er mælt fyrir um.

8. gr.

Ef stjórn Slysavarnafélagsins þætti eigi fært að ráðast í byggingu björgunarskips með því 40000 kr. framlagi, sem gert er ráð fyrir hér að framan (sbr. 7. gr.) og vöxtum af sjóðnum verður heldur eigi varið til að styrkja útgerð björgunarskips, samkv. ákvæðum 5. gr., skal sjóðurinn ávaxtast áfram og allir vextir lagðir

- 84 við höfuðstólinn þangað til hann hefir náð þeirri fjárhæð, að stjórn Slysavarna-
18. maí félagsins telji fært að ráðast í byggingu björgunarskips. Má þá verja $\frac{4}{5}$ hlutum sjóðsins til að styrkja byggingu slíks skips, en jafnan skal þess gætt, að $\frac{1}{5}$ hluti sé eftir skilinn og séu allir vextir lagðir við hann þangað til hann aftur hefir náð að minnsta kosti 50000 kr.

9. gr.

Sjóðnum er heimilt að taka á móti gjöfum og fjárframlögum frá öðrum, og er það ósk og von stofnenda hans, að einstaklingar eða félög, sem unna slysavarnamálum, einkum á Norðurlandi, telji tilgang sjóðsins þess verðan að hann sé eflður með fjárframlögum, stærri eða minni, eftir vilja og getu hvers eins. Slík fjárframlög verða þó því aðeins þegin, að þau í engu breyti tilgangi og markmiði sjóðsins, innan þeirra takmarka, sem skipulagsskrá þessi mælir fyrir um.

10. gr.

Ef svo færi, að Slysavarnafélag Íslands legðist niður eða yrði óstarfhæft af einhverjum ástæðum, skal bæjarstjórn Siglufjarðar taka við stjórn minningar-sjóðsins. Kæmi hún þá að öllu leyti í stað stjórnar Slysavarnafélagsins, að því er ráðstafanir yfir sjóðnum snertir, enda er hún að sjálfsgöðu jafn bundin við ákvæði skipulagsskrárinnar eins og hinn fyrri stjórnandi.

11. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

85

20. maí

S A M Þ Y K K T

um lokun sölubúða í Neskaupstað.

1. gr.

Allar sölubúðir í Neskaupstað skulu vera lokaðar eftir því, sem ákveðið er í reglugerð þessari.

2. gr.

Sölubúðir skulu ekki opnaðar fyrr en kl. 9 árdegis.

3. gr.

- A. Sölubúðum skal lokað ekki síðar en kl. 19 alla virka daga frá 1. maí til 30. september, en kl. 18 á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl, með þeim undantekningum, er síðar getur. Aðfangadag jóla og gamlárskvöld, svo og laugardag fyrir páska og hvítasunnu, skal öllum sölubúðum lokað ekki síðar en kl. 16. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 23. Ennfremur skal öllum sölubúðum lokað á laugardögum ekki síðar en kl. 13 frá 1. maí til 30. sept.
- B. Brauð- og mjólkursölubúðir mega eingöngu vera opnar sem hér segir: Alla almenna, virka daga, sem engin undantekningarákvæði eru um í þessari samþykkt, frá kl. 9 til 19. Á tímabilinu frá 1. júní til 31. ágúst skal á laugardögum lokað ekki síðar en kl. 16. Almenna helgidaga og aðra fridaga, sem um ræðir í 4. gr., mega búðir þessar vera opnar frá kl. 10—15. Á stórhátíðum mega búðir þessar vera opnar frá kl. 11—12 og aðfangadag jóla, gamlárskvöld og laugardag fyrir stórhátíðir skal búðum þessum lokað á sama tíma og öðrum sölubúðum.